

Silvio Richter diplomirao je violinu na Muzičkoj akademiji u Zagrebu 2008. godine u razredu prof. Anđelke Krpana. Iste godine položio je prijamni ispit na *Royal Academy of Music* u Londonu za studij barokne violine prigodom čega je nagrađen sa *Entrance Scholarship*. Magistrirao je u lipnju 2010. godine u klasi Pavla Beznosiuka. Za obje godine studija primio je *Levrhulme Award*. Daljni studij nastavio je na *Royal Coservatory* u Den Haagu u klasi Rya Terakada gdje je diplomirao 2013. godine. Recentni angažmani uključuju koncerte s ansamblima *New London Consort*, *Bach Collegium Japan*, *Saraband Consort*, *Corelli Ensemble*, *Little Baroque Company*, *New Dutch Academy*, *Antiphonus*, *Camerata Garestin*, *Responsorium*, *Himalayan Handel Orchestra*, *Ars Eloquentiae*; koncertnu suradnju sa Christopherom Stemberidgeom, Krešimirom Hasom te izvedbu Bachovog koncerta za dvije violine uz Rachel Podger u dvorani *Wigmore Hall* u Londonu.

Ivan Jakšeković rođen je u Zagrebu gdje je završio studij violine na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi Silvana Kuzmina. Usavršavao se na Sveučilištu za glazbu i izvedbene umjetnosti u Grazu u klasi Eszter Haffner. Tijekom studija pohađao je majstorske tečajeve brojnih uglednih pedagoga te nastupao kao solist i komorni glazbenik. Gaji poseban interes za izvođenje tzv. stare glazbe te se aktivno usavršava kroz majstorske tečajeve i suradnju s nekim od vodećih imena ranoglazbene scene kao što su E. Gatti, E. Onofri, C. Mackintosh i A. Butterfield. Član je orkestra *Opere* Hrvatskog narodnog kazališta u Zagrebu.

Hiwote Tadesse (1993.) hrvatska je violistica etiopskog porijekla. Glazbeno obrazovanje započela je na *GU Elly Bašić* u razredu Andreje Halužan-Bratković, gdje je i maturirala, paralelno završivši IV gimnaziju u Zagrebu. Godine 2011. započela je studirati na Kraljevskom konzervatoriju u Gentu (Belgija) i Konzervatoriju u Maastrichtu (Nizozemska) u klasi jednog od ponajboljih svjetskih violista, Michaela Kugela, gdje je 2016. završila diplomski studij kao najbolja studentica u generaciji. Trenutno se usavršava na belgijskoj prestižnoj *Queen Elisabeth Music Chapel*. U sezoni 2016./17. vodila je dionicu viola u *Dubrovačkom simfonijском оркестру*, a od 2017. djeluje na mjestu zamjenika vođe viola u *Zagrebačkoj filharmoniji*. Dobitnica je mnogih nacionalnih i međuna-

rodnih nagrada: *Grand Prix* na Internacionalnom natjecaju mladih glazbenika u Moskvi (2014.), prve nagrade na Internacionalnom natjecanju *Citta di Barletta* u Italiji (2013.) prve nagrade na 46. i 48. *Hrvatskom natjecanju studenata glazbe i plesa* (2008., 2010.). Za vrijeme studija u Belgiji osvojila je solističko natjecanje i nastupila uz *Orkestar Kraljevskog Konzervatorija* u Gentu pod palicom Dirka Brossea. Solistički je nastupila uz La Chapelle Sauvage, *Hrvatski komorni orkestar*, *Dubrovački simfonijски orkestar*, a komorno surađivala s A. Zemtsovom, T. Samouil, G. Hoffmanom, A. Dumayem. Godine 2013 postala je član *Hulencourt Soloists Chamber Orchestra*, tada pod vodstvom Guya Braunsteina. Kao solistica i komorni glazbenik nastupala je diljem Hrvatske i u inozemstvu: Austriji, Italiji, Sloveniji, Izraelu i Beneluxu. Također je kao predavač i komorni glazbenik sudjelovala na *Zimskom festivalu komorne glazbe* na Floridi, SAD, te održala seminare u Hrvatskoj i Etiopiji. Godine 2015. je položila zahtjevnu audiciju i predstavljala Hrvatsku na ljetnoj turneji *Orkestra mladih Europske Unije*. Kao solistica, dobila je priliku nastupati na *Grafenegg festivalu* i *Spazio Klassik festivalu*. Usavršavala se na seminarima profesora A. Arada, G. Karnija, W. Kossjanenka, W. Strehlea. Trenutno svira na modernom instrumentu graditelja O. Erdesza, koji joj je ljubazno dan na korištenje od obitelji Erdesz.

Violončelistica **Lea Sušanj Lujo** rođena je u Rijeci gdje je i maturirala violončelo u klasi prof. Maura Šestana. Dobitnica je više nagrada na natjecanjima *HDGPP*-a. Usavršavala se na seminarima prof. Valtera Dešpalja, Ericha Oskara Huettera, Nikole Ruževića, Alexandra Bailieja, Gustava Neive-Tavaresa i Pavla Zajceva. Početkom 2010. g. postaje stalnom članicom *Simfonijског оркестра HRT*-a, a iste godine stječe naziv magistra muzike, diplomiravši violončelo u klasi prof. Krešimira Lazara na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Od studentskih dana ju izuzetno interesira barokno violončelo te je kao članica *Hrvatskog baroknog ansambla* imala priliku surađivati s brojnim uglednim imenima europske scene tzv. povijesno osviještene interpretacije. Svirala je *basso continuo* u mnogim produkcijama od kojih posebno vrijedi istaknuti Bachovu *Muku po Ivanu* i *Magnificat*, Monteverdijevog *Orfeja* u HNK u Zagrebu, Galuppijev *Adamov pad* i Handelovog *Orlanda* na Lokrumu u sklopu *Dubrovačkih ljetnih igara*. Godine 2019. pod potporom zaklade *Caboga Stiftung* i umjetničkim vodstvom Tomislava Fačinija, uz Bojana Čičića i Dmitrija Sinkovskog, sudjeluje u snimanju CD-a sa svim simfonijama Luke Sorkočevića. Članica je ansambala za ranu glazbu *Ars Longa, Minstrel, ChiaroScuro* i *Trio Corrente* te redovito surađuje sa ansamblom *Antiphonus*. Svira na majstorskom baroknom violončelu mađarskog graditelja Viktora Koosa iz 2019. godine.

Katarina Javora (Zagreb) je maturirala klavir u Glazbenoj školi Blagoje Bersa u Zagrebu u klasi profesorice Renate Strojin Richter. Na Muzičkoj akademiji u Zagrebu je diplomirala orgulje u klasi profesorice Ljerke Očić, dok je čembalo učila kod profesora Pavla Mašića, a diplomirala u klasi profesorice Višnje Mažuran. Na Akademiji u Zagrebu je također završila i studij teorije glazbe. Osvojila je nekoliko nagrada na natjecanju *HDGPP*, te nagradu fonda *Janka Šanjek*. Kao solist i u komornim sastavima nastupala je na raznim festivalima u Hrvatskoj, BiH, Austriji, Češkoj, Italiji, Njemačkoj i Francuskoj, kao i na natjecanjima *Ferdo Livadić*, *Petr Eben*, *mo. Vinko Lesić* i tribini *Darko Lukić*. Diplomski studij orgulja (koncertni smjer) je završila pri *Universität für Musik und darstellende Kunst* u Beču u razredu profesora Pier Damiana Perettija, dok je čembalo učila kod profesora Emanuela Schmelzera Ziringera. Pohađala je seminare za interpretaciju orguljske i čembalističke literature u Hrvatskoj i inozemstvu (Theo Jellema, Martin Sander, Bernhard Klapprott, Nathan Laube, Hans Fagius, Lorenzo Ghielmi, Luigi F. Tagliavini, Christoph Bossert, Aline Zylberajch, Jean Baptiste Robin i mnogi drugi). Završila je program usavršavanja u francuskom gradu Toulouseu gdje je studirala orgulje u klasi prof. Michela Bouvarda i prof. Jana Willema Jansena, dok je čembalo učila u klasi prof. Yasuko Bouvard. Predaje glazbeno teorijske predmete u Glazbenoj školi *Franjo Lučić*, te je dugi niz godina orguljašica u župnoj crkvi Sv. Male Terezije od Djeteta Isusa te crkvi Marije Pomoćnice u Zagrebu.

Zahvaljujemo preč. Ljubi Vukoviću, župniku župe sv. Nikole Tavelića.

SANTO SEPOLCRO

, koncert
(Vivaldi, Telemann, Buxtehude, Graupner)

izvodi: CHIAROSCURO ANSAMBL

Josipa Bilić, *sopran*
Silvio Richter, *violina*
Ivan Jakšeković, *violina*
Hiwote Tadesse, *viola*
Lea Sušanj Lujo, *violončelo*
Katarina Javora, *orgulje*

R a s p o r e d :

Antonio Vivaldi (1678.–1741.): Al Sancto Sepolcro, RV 169

Adagio molto – Allegro ma poco

Georg Philipp Telemann (1681.–1767.): Concerto in D minor TWV 43:d2
for 2 violins, viola and b.c.

Largo/Allegro/Andante/Presto

Dietrich Buxtehude (1637.–1707.): Herzlich tut mich verlangen,
BuxWV 42

Christoph Graupner (1683.–1760.): Kantata 'Furcht und zagen', a
5:GWV 1102/11b

Furcht und Zagen

Die Zeit ist dat

Ach, bereue deine Sunden

Durch Reu' und Glauben

Aria da capo: Furcht und Zage

Ich will mich auch deswegen

O Jesu, hilf zur selben Zeit

Ich hoff' es wird geschehn

Verstosse doch dein Erbteil nicht

O programu:

Al Santo Selpocro, RV 169, jedno je od dva djela koje je **Antonio Vivaldi** naslovio tim imenom. Vjerojatno su oba nastala 1730. za potrebe liturgije Velikog tjedna. Vivaldi usmjerava izražajni naboj duboke meditacije o Kristovoj teškoj i trnovitoj patnji kroz smionu harmonijsko-kontrapunktske tehnike. Isusova patnja izražena je kroz niz bogatih i hrabrih harmonijskih rješenja, intenzivnu kromatiku i dinamičku napetost. Drugi stavak, *Allegro ma poco*, je dvostruka fuga koju karakteriziraju silazne linije i kontrastne dinamičke strukture koje potpisuju dramu Velikog tjedna.

Jedan od dragulja komorne glazbe **G. Ph. Telemanna** je Koncert u d molu TWV 43:d2 za kojeg se smatra da je napisan oko 1720. u Dresdenu. Pripada skupini *concerto a quattro* (concerto ripieno). Zanimljivo je da niti jedan od instrumenata nema dominantnu ulogu već da se radi o ravnopravno isprepletenim linijama. Stavci su izrazito kontrastnih karakterera. Dok brzi stavci energičnost dobivaju bogatim ritmičnim izmjenama i zanimljivim naglascima, sporiji daju naglasak na široke, lirske, linije i harmonijsku izražajnost.

U svojim kantatama **Dietrich Buxtehude** koristi tri različita žanra teksta. Svaki od tih žanrova odgovara kompozicijskim tehnikama koje potpisuju tekst. Prvi pripada biblijskim tekstovima i uglazbljen je u obliku izmjene *tuttija* i *sola*. Drugi žanr odgovara pučkom odgovaranju na odslušanu Božju Riječ (njemački koral). Treća vrsta teksta je komentar na unutarne usvajanje Božje Riječi i najčešće je napisao u obliku arije. *Herzlich tut mich verlangen* je njemački himan iz 1611. godine (Christoph Knoll-tekst, Hans Leo Hassler-melodija). Ova skladba je i u današnjim okolnostima postepene normalizacije života, aktualna, s obzirom da je napisana na tekst himna o žudnji i molitvi za sretnu/blagoslovljenu smrt u vrijeme haranja epidemije kuge 1599.godine. Iako je Buxtehude najpoznatiji po svojim orguljskim skladbama, njegovu maštovitost, kreativnu slobodu i duboku kontemplaciju najbolje možemo vidjeti u vokalnim skladbama što je i primjer u ovoj kantati. Majstor Buxtehude se igra sa svim muzičkim elementima potpisujući tekst koji svojom jasnoćom diktira i vodi glazbene strukture.

Njemački čembalist i skladatelj **Christoph Graupner** bio je Bachov i Telemannov suvremenik. Za života su ga cijenili više nego J. S. Bacha te je imao više izgleda od Bacha da postane kantorom u crkvi sv. Tome u Leipzigu. Ipak, grof Ernest Louis od Hesse-Darmstadta nije želio da Graupner, njegov dvorski dirigent ode, te je Bach izabran na mjesto kantora u leipziškoj crkvi. U Graupnerovoj bogatoj ostavštini nalazimo više od 1400 kantata. Kantata *Furcht und Zagen* skladana je 1711. za drugu nedjelju Adventa. U njoj Graupner oblikuje snažne osjećaje vezane za Kristov dolazak kroz jezgroviti i afektima bogati glazbeni jezik.

ChiaroScuro ansambl

ChiaroScuro je naziv ansambla glazbenika s dugogodišnjim iskustvom izvođenja rane glazbe. Spajajući različite horizonte glazbenici stvaraju inovativne programe oblikuju cjelovečernje zaokružene glazbene priče. Dosada su svojim koncertima obilježili važne događaje i za hrvatsku književnu povijest (petstota obljetnica prvih prijevoda Biblije na hrvatski jezik te petstota obljetnica Marulićeve Judite). Njihov program obuhvaća instrumentalnu i vokalnu glazbu 17. i 18. stoljeća.

Josipa Bilić (Zagreb, 1997.) diplomirala je 2021. g. pjevanje na *Muzičkoj akademiji u Zagrebu*, u klasi prof. Lidije Horvat-Dunjko. Pjevačko obrazovanje započela je 2014. u Glazbenoj školi *Vatroslav Lisinski* u razredu prof. Kristine Beck-Kukavčić. Već kao studentica postigla zapažene uspjehe na državnim i međunarodnim natjecanjima, od kojih se ističu: *Vera Kovač Vitkai* (2015.), *LavMirski* (2016.), *Natjecanje učenika i studenata glazbe RH (HDGPP* 2017. i 2019.), *Jozsef Simandy* (2018. i 2021.), *Zoltán Kodály* (ISA 2019.). Od *Agencije za odgoj i obrazovanje* 2016. prima priznanje *Oskar znanja* (za najbolje učenike i studente glazbe i plesa u Hrvatskoj). Pohađala je seminare glazbenih umjetnika i pedagoga (Matjaž Robavs, Tomislav Mužek, Rebeka Lokar, Krešimir Stražanac, Alexei Tanovitski, Reiner Trost, Michael Schade, Florian Boesch, Claudia Visca, te članovi međunarodnog pjevačkog seminara *CANTO! Vocal program*; Lucy Arner, Liora

Maurer, Sharon Mohar, Hans Peter Herman, Ira Siff i dr.). Suradivala je s renomiranim umjetnicima kao što su: mo. Mladen Tarbuk, mo. Tomislav Fačini, mo. Loris Voltolini, mo. Josip Šego, mo. Ivan Josip Skender, mo. Marcello Mottadelli, mo. Gyüdi Sándor, mo. Pavle Zajcev, rež. Dora Ruždjak Podolski, rež. Saša Anočić, rež. Mathias Behrends, rež. Arnaud Bernard. Posebno se istaknula u koprodukcijama *MUZA/ADU/ALU/TTF* u ulozi Despina, jednoj od glavnih uloga Mozartove opere *Così fan tutte*, u zagrebačkom HNK-u, kao i u naslovnoj ulozi Massenetove opere *Cendrillon (Pepeljuga)*. Kao stipendistica Opere HNK u Zagrebu, ostvarila je svoj profesionalni operni debi u ulozi Ines, Verdijevog *Trubadura*, kao i u ulozi Glas s neba, Verdijevog *Don Carla*. Dobitnica je *Dekanove nagrade* za akademsku 2017./2018. godinu, te *Rektorove nagrade za individualni umjetnički rad* – solistički koncert uz *Orkestar Zagrebačke Filharmonije*, s kojim nastupala i u ulozi Marice – Humperdinckove opere bajke *Ivica i Marica*, pod vodstvom Maestra Dawida Runtza. Suradivala je i s brojnim ansamblima i orkestrima, nastupivši uz *Simfonijski orkestar Hrvatske radiotelevizije*, *Orkestar opere HNK u Zagrebu*, *Vojni orkestar Oružanih Snaga Republike Hrvatske*, *Mađarski Simfonijski Orkestar*, *Zagrebački solisti*, *Orkestar mladih glazbenika*. Diljem Hrvatske nastupala je u produkciji *Opere b.b.*, u Leharovoj opereti *Vesela udovica* (uloga Valencienne), te u Straussovoj opereti *Šišmiš* (uloga Adele). Dobitnica je Nagrade Hrvatskoga glumišta za najboljeg mladog umjetnika do 28 godina za ulogu *Pepeljuge* i ulogu *Marice*, Nagrade *Ivan Werner* za najboljeg debitanta na Varaždinskim baroknim večerima za nastup s ansamblom *Camerata Garestin* 2021., a ove sezone nastupila je u ulogama *Amora* (C. W. Gluck: Orfej i Euridika) i *Papagene* (W. A. Mozart: Čarobna frula) u HNK Zagreb, te održala recital na Tribini mladih umjetnika *Darko Lukić*, uz klavirsku suradnju Jana Nikovića.